

tor havde et imageproblem netop på baggrund af den her måling.

Hvis man nu forestiller sig, at man sad som folkeskolelærer eller pædagog og hørte, at statsministeren sagde, at den offentlige sektor havde et imageproblem, hvordan pokker ville man så tage det? Man må jo sige, at regeringen har budt de her grupper meget. Regeringen har haft en statsminister, som har kaldt pædagogerne for socialistiske ballademagere og folkeskolelærerne for rundkredspædagoger. Kunne det være, at man som regering selv har et medansvar for det imageproblem, man mener den offentlige sektor har? Og skulle statsministeren ikke benytte chancen til at sige, at nu er tavlen visket ren, og undskyldte over for pædagogerne og folkeskolelærerne, at man har hængt dem ud på den måde, som man gjorde?

Kl. 21:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til statsministeren.

Kl. 21:01

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Må jeg ikke sige til hr. Morten Bødskov, at hvis situationen er den, at der kun er 1 pct., der synes, at regeringen har gjort det godt, så er der jo sådan set kun én konsekvens – altså, så overlever regeringen ikke. For nyder vi kun opbakning hos 1 pct. af befolkningen, rækker det ikke. Jeg kan jo ikke vide, hvordan det går, og jeg gider ikke stå og trække alle mulige andre undersøgelser frem, men jeg tillader mig dog, uden i øvrigt at gøre mere ud af det, at bilde mig selv ind, at der må være mere end 1 pct. derude, der synes, at regeringen gør det nogenlunde fornuftigt. Det tror jeg. Tager jeg fejl, falder vi jo med et brag ved næste valg.

Så spørger hr. Morten Bødskov, hvordan man oplever det derude som offentlig ansat, når jeg siger, som jeg siger. Det kommer nok an på, hvem *man* er. Folk, der er ansat i den offentlige sektor, er jo lige så forskellige som alle mulige andre. Jeg kender selv rigtig mange af dem; jeg er jo selv ansat der, min kone er ansat der, jeg kender utrolig mange. Jeg ved også, at der i hvert fald er én ting – og nu taler jeg ikke om mig selv – som mange, jeg kender, er trætte af, og det er, at det meste af det fokus, der er på deres arbejdsplads, er negativt. Det er det negative. Der er jo masser af skoler, hvor tingene fungerer, eleverne lærer noget, og hvor der ikke er nedslidte toiletter. Der er masser af plejehjem, hvor der ikke er personalegennemstrømning. Der er masser af sygehusafdelinger, hvor der ikke er

ventetid, og hvor personalet trives. Og det er da nedslående og nedslidende at være ansat sådan nogle steder og ligesom blive hængt op på sådan et mere generelt billede af, at der nok ikke er noget, der fungerer i den offentlige sektor. Det er i hvert fald den reaktion, jeg oplever, når jeg taler med de mennesker, jeg selv kender, som er ansat i den offentlige sektor.

Kl. 21:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Morten Bødskov for den anden korte bemærkning.

Kl. 21:03

Morten Bødskov (S):

Nu spurgte jeg om noget helt andet, men det er helt fair, at statsministeren bevæger sig ud i hjørnerne for at fylde sit minuts svartid ud. Nu har vi skiftet statsminister i det her land, men det er stadig væk en VK-regering, vi har, og den tidligere statsminister kaldte pædagogerne for socialistiske ballademagere og betegnede lærernes arbejde som rundkredspædagogik. Jeg spurgte sådan set bare helt ærligt, om den nuværende statsminister også mener det, eller vil den nuværende statsminister på regeringens vegne sige: Det mente vi ikke, og vi vil ikke på den måde bidrage til, at der bliver talt negativt om jer, og at I dermed får et imageproblem?

Det er et meget enkelt spørgsmål, og det synes jeg da statsministeren må svare på.

Hvis man er så optaget af at gå ind i metodiske diskussioner om undersøgelser og faktisk mener, at den offentlige sektor har et imageproblem, så sig da undskyld til pædagogerne og folkeskolelærerne for, at man har hængt dem ud, som man har. Det er da ikke noget, der giver gode arbejdsforhold for dem, at de af alle har en statsminister, der kalder dem for socialistiske ballademagere og rundkredspædagoger. Jeg tror ikke, man kan finde noget land i i hvert fald Europa, hvor en statsminister kunne finde på at sige noget sådant. Nu har vi statsministeren her, og jeg vil spørge, om han på regeringens vegne kan give de store grupper af offentligt ansatte en undskyldning eller ej.

Kl. 21:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til statsministeren.

Kl. 21:05

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Men de offentligt ansatte har altså heller ikke sådan en statsminister, så det er jo en absurditet, at jeg nu skal stå her og afsværge et eller andet, jeg